

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ.

Τήν Κυριακήν, 3ην /16ην Νοεμβρίου 2014, έωρτάσθη ή έορτή τής μνήμης τής άνακομιδής του λειψάνου του άγίου ένδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου είς τόν Ίερόν προσκυνηματικόν Ναόν αυτού του Πατριαρχείου, κέντρον τής λατρείας τής Έλληνορθοδόξου Άραβοφώνου Κοινότητος αυτού, έν τή πόλει τής Λύδδης του κράτους του Ίσραήλ.

Κατά τήν έορτήν ταύτην έορτάζεται ούχί ή μνήμη του μαρτυρίου του Άγίου, αλλά τό γεγονός τής άνακομιδής του τιμίου λειψάνου αυτού έκ του τόπου του μαρτυρίου αυτού είς Ρώμην περί τό 305 μ.Χ., είς τόν τόπον τής καταγωγής αυτού έκ μητρός και δή του ένταφιασμού αυτού είς τήν πόλιν τής Λύδδης, ένθα άπ' άρχής, συμφώνως πρός τό βιβλίον των Πράξεων των Άποστόλων ύπήρχε πρωτοχριστιανική Κοινότης. (Πράξ. 9,32-35).

Έπί του τάφου, είς τόν όποϊον μετεκομίσθη τό ιερόν λείψανον του άγίου Γεωργίου είς Λύδδαν, έκτισε μεγαλοπρεπή Ναόν ή μήτηρ του άγίου Κωνσταντίνου άγία Έλένη, έλθοῦσα είς τήν Άγίαν Γήν κατά τήν δεκαετίαν 326-336 μ.Χ.

Είς τόν μεγαλοπρεπή ιερόν Ναόν τουτον, τόν διασωθέντα διά μέσου των αιώνων είς μνήμην και τιμήν του Άγίου Γεωργίου, παρά τό γεγονός ότι τό ήμισυ αυτού έλήφθη είς χρόνους άγνώστους ήμϊν και χρησιμοποιείται ως τέμενος έως τής σήμερον, έτελέσθη θεία Λειτουργία τήν πρωϊαν τής ως άνω ήμέρας, προεξάρχοντας τής Α.Θ.Μ. του Πατρός ήμϊν και Πατριάρχου Ίεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αυτώ του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Ίόππης κ. Δαμασκηνού, του Γέροντος Αρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου, Άγιοταφιτών Ίερομονάχων, Άραβοφώνων Πρεσβυτέρων, του Αρχιδιακόνου π. Εύλογίου και του Ίεροδιακόνου π. Διονυσίου, παρουσία του έκπροσώπου τής Έλληνικής Πρεσβείας είς τό Ίσραήλ κ. Άλεξάνδρου Γεννηματά του Πρέσβεως τής Κυπριακής Δημοκρατίας είς Ίσραήλ κ. Παναγή και τής Πρέσβεως τής Ρουμανίας είς τό Ίσραήλ κ. Άνδρέα, ψαλλούσης άραβιστί τής χορωδίας τής Κοινότητος τής Λύδδης και μετέχοντας διά προσκύνησιν είς τόν τάφον του Άγίου πολλοῦ πιστοῦ λαοῦ έκ Λύδδης και έξ άλλων περιοχών του Ίσραήλ και των κατεχομένων περιοχών, ούχί βεβαίως ως κατά τά προηγούμενα έτη, λόγω τής ραγδαίας βροχοπτώσεως.

Είς τό Κοινωνικόν τής θείας Λειτουργίας ό Μακαριώτατος εκήρυξε τόν θεϊον λόγον είς τούς πιστούς, έχοντα οὔτως έλληνιστί:

«Άξίως του όνόματος έπολιτεύσω στρατιώτα Γεώργιε. Τόν σταυρόν γάρ του Χριστου, επ' ώμων άράμενος, τήν έκ διαβολικής πλάνης χερσωθεισαν γήν εκαλλιέργησας και τήν ακανθώδη θρησκείαν των ειδώλων εκριζώσας τής Όρθοδόξου πίστεως κλήμα κατεφύτευσας.

Όθεν βλυστάνεις ίάματα τοϊς έν πάση τή οικουμένη πιστοϊς και Τριάδος γεωργός δίκαιος άνεδείχθης. Πρέσβευε, δεόμεθα, υπέρ ειρήνης του κόσμου και σωτηρίας των ψυχών ήμϊν», άναφωνεί ό μελωδός τής Έκκλησίας.

Άγαπητοί έν Χριστώ άδελφοί,

Εύλαβεῖς φιλέορτοι Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Μέγα καί θαυμαστόν ἀληθῶς γεγονός ἐορτάζεται σήμερον ἐν τῇ ἱστορικῇ πόλει ὑμῶν Λύδδῃ, ἡ τῶν ἐγκαινίων μνήμη τοῦ ἀρχαιοπρεποῦς ἱεροῦ τούτου ναοῦ ἑπώνυμου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, δηλονότι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

Εἶναι δέ μέγα καί θαυμαστόν τό γεγονός τοῦτο, διότι ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἐκδυθείς σῶμα τό φθαρτόν, στολήν ἀθανασίας ὡς μάρτυς νικηφόρος, ἐπενεδύθη Χριστῷ». Ἡ στολή ἀθανασίας τῆς ὁποῖαν ἐνεδύθη ὁ Ἅγιος Γεώργιος δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ἀφθαρσίαν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ σώματός του, τό ὁποῖον μετεκομίσθη ἀπό τόν τόπον τοῦ μαρτυρίου του εἰς τήν ἐνταῦθα γῆν τῶν γεννητόρων του καί κατετέθη ἐν τῷ κενοταφίῳ, τό σωζόμενον ἐντός τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου.

Ἀπολαμβάνουν ἰδιαιτέρας τιμῆς οἱ ἅγιοι μάρτυρες καί σὺν αὐτοῖς ὁ μέγας Γεώργιος, διότι μέ τόν μαρτυρικόν του θάνατον ἀνεδείχθησαν μιμηταί τοῦ σταυρικοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ. Ἐπί πλέον ἐγένοντο κοινωνοί τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ὡς ἄλλοι δέ ἀπόστολοι, οἱ μάρτυρες ἐβεβαίωσαν ἀφ' ἑνός τήν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καί ἐσφράγισαν ἀφ' ἑτέρου μέ τό αἶμα των τήν ἀλήθειαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Σταυρῷ τόν ὑψωθέντα μιμούμενοι Χριστόν, λέγει ὁ μελωδός ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, λελυτρωμένοι μάρτυρες σοφοί, τῷ αἵματι τοῦ σαρκί παθόντος δι' ἡμᾶς ὑπέρ αὐτοῦ προθύμως εἴλεσθε, κενῶσαι τά οἰκεῖα αἵματα διό ἀπαύστως αὐτῷ συμβασιλεύετε.

Ὁ ἅγιος Γεώργιος, ἀγαπητοί μου, ὄντως συμβασιλεύει τῷ Χριστῷ.

Καί τοῦτο διότι «τόν σταυρόν γάρ τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος ἐπ' ὧμων τήν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησεν καί τήν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως κλήμα κατεφύτευσεν».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἔνθεος ζηλωτής τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, μέ τό μαρτυρικόν αὐτοῦ αἶμα ἐπεσφράγισε τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐφωταγώγησε τά πέρατα τῆς γῆς καί ἀπεδίωξε τό σκότος τῆς εἰδωλομανίας καί τῆς θεοποιήσεως τῶν ἀντιχρίστων Ρωμαίων αὐτοκρατόρων.

Ἡ διά λόγου καί ἔργου ἀποδειχθεῖσα πίστις τοῦ Γεωργίου εἰς Χριστόν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα, κατέστησεν αὐτόν συνόμιλον μέ τόν Πρωτομάρτυρα Στέφανον, ὡς τοῦτο καταδείκνυται ἐκ τῆς προσευχῆς αὐτοῦ ὀλίγον πρὶν τοῦ μαρτυρικοῦ τέλους αὐτοῦ εἰπών: «Δέσποτα θεέ ἐπουράνιε, ἔπιδε ἐπί τῇ ταπεινώσει μου, ἐπάκουσόν μου δέομαι τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καί πρόσδεξαι μου τήν ψυχὴν ἐν εἰρήνῃ καί συναρίθμησον με τοῖς ἡγαπηκόσι τό Ἅγιον ὄνομά Σου. Συγχώρησον δέ καί τοῖς ἔθνεσιν (τοῖς εἰδωλολάτραις), δι' ὅσα εἰς ἡμᾶς διεπράξαντο καί φώτισον, Κύριε, τούς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας αὐτῶν εἰς τήν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, ὅτι πάντας θέλεις σωθῆναι...».

Οἱ προσευχητικοί οὗτοι λόγοι τοῦ ἁγίου Γεωργίου φανερώνουν τό ἀκραιφνές καί γνήσιον αὐτοῦ χριστιανικόν φρόνημα. Φανερώνουν ὅτι ὁ Γεώργιος εἶχε νοῦν Χριστοῦ, μιμούμενος τόν Ἀπόστολον Παῦλον λέγοντα: «ἡμεῖς δέ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν» (Α' Κορ. 2,16). Τοῦτο σημαίνει ἀγαπητοί μου ὅτι μόνον ὁ ἀναγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου ἄνθρωπος δύναται νά κατανοήσῃ τήν δύναμιν τῆς

θυσιαστικῆς καί σταυρικῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία ἀγάπη κατά τόν θεῖον Παῦλον, «οὐ ζητεῖ τά ἑαυτῆς», (Α΄ Κορ. 13,5). Αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἀγάπην παραγγέλλει ὁ θεός Λόγος, Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, εἰς τούς φιλοῦντας Αὐτόν λέγων: «Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου καί μισήσεις τόν ἐχθρόν σου. Ἐγώ δέ λέγω ὑμῖν, ἀγαπάτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τούς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καί προσεύχεσθε ὑπέρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καί διωκόντων ὑμᾶς», (Ματθ. 5,44).

Τά πνευματικά αὐτά ὄπλα, δηλονότι τά τοῦ φωτός τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ παραγγέλλει διά τοῦ ζωντανοῦ παραδείγματός του, ὁ ἅγιος Γεώργιος νά ἀναλάβωμεν πάντες οἱ τιμῶντες αὐτόν. Καί τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: «οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρός αἷμα καί σάρκα, ἀλλά πρός τάς ἀρχάς, πρός τās ἐξουσίας, πρός τούς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου», (Ἐφ. 6,12). Ἐξ ἄλλου τήν κτηνωδίαν τῶν κοσμοκρατόρων τοῦ σκότους τῆς συγχρόνου ἡμῶν ἐποχῆς ὑπαινίσσεται καί ὁ προφητάναξ Δαυΐδ λέγων: «ἦνοιξαν ἐπ' ἐμέ τό στόμα αὐτῶν ὡς λέων ἀρπάζων καί ὠρυόμενος» (Ψαλμ. 21,14).

Ναί, ἀγαπητοί μου, ἡ πάλη καί ὁ πόλεμός μας εἶναι πρός τούς κοσμοκράτορας, πού ἄρχουν ἐπί τοῦ πλήθους τῶν ἀνθρώπων, τῶν βυθισμένων εἰς τό ἠθικόν σκότος, τό ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τόν αἰῶνα μας. Καλούμεθα λοιπόν νά παλαίσωμεν πρός τά πνευματικά ὄντα, τά ὁποῖα εἶναι γεμᾶτα πονηρίαν καί τά ὁποῖα κατοικοῦν εἰς τούς ὀρίζοντας πού εἶναι ἐπάνω ἀπό τόν ἀέρα: «...πρός τά πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις», (Ἐφ. 6,12).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν πάλην, δηλονότι πρός τά πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἀνέλαβε καί ἐξῆλθεν Τροπαιοφόρος ὁ φίλος καί μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος ὁ ἀξιοθαύμαστος, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Νόες σου κατεπλάγησαν ὀρῶντες τήν ἀνδρείαν ἄνωθεν Γεώργιε, πῶς ἀγχεμάχοις ὄπλοις κατεπάλαισας ἄσαρκον ἐχθρόν, τόν πάλαι τούς Γενάρχας ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντα».

Δεηθῶμεν τοῦ Πατρός τῶν φώτων Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως διά πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ Πολιούχου ὑμῶν Γεωργίου τοῦ μεγαλομάρτυρος κατευθύνη τά διαβήματα ἡμῶν πρός λιμένα σωτήριον καί πρός φῶς τό ἀνέσπερον. Ἀμήν».

(Ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/11/16/8216>)

Μετά τήν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ καθηγούμενος τοῦ προσκυνήματος Ἀρχιμανδρίτης π. Νικόδημος παρέθεσε δεξίωσιν εἰς τό ἡγουμενεῖον, εὐχαριστῶν τόν Μακαριώτατον διά τό ἐνδιαφέρον αὐτοῦ διά τό ποίμνιον καί διά τήν τιμῆν τῆς παρουσίας αὐτοῦ εἰς τήν ἑορτήν.

Ἀπαντῶν ὁ Μακαριώτατος, ὑπεγράμμισε τό γεγονός ὅτι ὁ ἅγιος Γεώργιος εἶναι οἰκουμενικός ἅγιος δι' ὅλας τās Ἐκκλησίας, μαρτυρήσας διά τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ.

Μετά τήν δεξίωσιν ταύτην, περί τήν μεσημβρίαν ὁ καθηγούμενος π. Νικόδημος καί τό Συμβούλιον τῆς Κοινότητος παρέθεσαν τράπεζαν εἰς τήν αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τῆς Κοινότητος, εἰς τήν ὁποίαν τράπεζαν παρεκάθισεν ὁ Μακαριώτατος καί ἡ συνοδεία Αὐτοῦ, οἱ προσκληθέντες καί μετέχοντες εἰς τήν θ. Λειτουργίαν Πρέσβεις τῶν Ὁρθοδόξων κρατῶν εἰς Ἰσραήλ, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως Λύδδης, μέλη

τῆς Κοινότητος καί ἄλλοι προσκεκλημένοι.
Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/YcvYUayj040>

<http://youtu.be/1zrzU1q5Ke4>

